

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi október hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az előre kitervelten, nyereségvágyból, közfeladatot ellátó személy sérelmére elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmények miatt I.r.vádltott és társa ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. évi szeptember hó 30. napján kihirdetett B.124/2007/75. számú **ítéletét megváltoztatja, I.r. vádltott vonatkozásában** a fegyházbüntetés tartamát 18 /tizennyolc/ évre **felemeli**.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságnál Bnyk.T.8/2007. szám alatt bevételezett 1 db. Parabellum típusú maroklőfegyvert, 1 db. helyretoló rugót, 7 db. 9 mm-es Parabellum löszert, 1 db. fegyvertokot elsütő-szerkezettel, 1 db. tártestet, 1 db. B01474 számú ütőszerkezettel, és 1 db. 01474. számú csövet töltényűrral lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságnak mellőzve az elkobzásra vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádltottak vonatkozásában helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja I.r. és II.r. vádltottak által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 7.500.- /Hétezer-ötszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.r. vádltott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. szeptember 30. napján kihirdetett B.124/2007/75. számú ítéletében I. r. vádltott bűnösségét megállapította előre kitervelten, nyereségvágyból és közfeladatot ellátó személy ellen e feladatának teljesítése során elkövetett emberölés büntetében (Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a),b) és e) pont III. fordulata), fegyveresen elkövetett rablás büntetében, mint társtettes (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, Btk. 20.§ (2) bekezdés), személyi szabadság megsértésének büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 175.§ (1) bekezdés, Btk. 21.§ (2) bekezdés), és lőfegyverrel és löszerral visszaélés büntetében (Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a) pont II. és III. fordulat). II. r. vádltott bűnösségét megállapította előre kitervelten, nyereségvágyból és

közfeladatot ellátó személy ellen e feladatának teljesítése során elkövetett emberölés büntetében, mint felbújtó (Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a),b) és e) pont III. fordulata, Btk. 21.§ (1) bekezdés), fegyveresen elkövetett rablás büntetében, mint társtettes (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, Btk. 20.§ (2) bekezdés), személyi szabadság megsértésének büntetében (Btk. 175.§ (1) bekezdés), löfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében (Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a) pont II. és III. fordulat), folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetében (Btk. 319.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, Btk. 12.§ (2) bekezdés) és folytatólagosan elkövetett lopás vétségében (Btk. 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat, Btk. 12.§ (2) bekezdés). Ezért a megyei bíróság I. r. vádlottat halmazati büntetésül 16 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, míg II. r. vádlottat életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A II. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontját 30 évben határozta meg. Rendelkezett a bűnjelekről is, ezek között a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságnál Bnyk.T.8/2007. számon bevételezett 1-7. sorszámú 1 db. Parabellum típusú maroklőfegyvert, 1 db. helyretoló rugót, 7 db. 9 mm-es Parabellum lőszer, 1 db. fegyvertokot elsütő-szerkezettel, 1 db. tártestet, 1 db. B01474 számú ütőszerkezettel, és 1 db. 01474. számú csövet töltényűrral elkobozta. Rendelkezett a beszámításról, a polgári jogi igényről, valamint az illeték és a bűnügyi költség megfizetéséről.

A megyei bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője enyhítésért, a II. r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt, eltérő tényállás megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében, míg az ügyész az I. r. vádlott terhére, hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása végett terjesztett elő fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.130/2008/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés tartamának jelentős mértékű felemelését. Az emberölés eszközéül használt lőfegyver vonatkozásában indítványozta az ítélet megváltoztatását, az elkobzás mellőzését és a fegyvernek az illetékes rendőrkapitányság részére való megküldését.

II.r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában megismételte korábbi védekezését, valamint az első fokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadta sérelmezve, hogy a tényállást I.r. vádlott vallomására alapította. Számos körülményt jelölt meg, amely I. r. vádlott szavahihetőségét kérdőjelezi meg, ennek alátámasztására tanúként kérte kihallgatni édesapjukat és annak szomszédait. Az emberöléssel kapcsolatos bűncselekmény vonatkozásában felelősségét csak rablás büntetében ismerte el, a minősítést ennek megfelelően kérte megváltoztatni. A további bűncselekmények esetében pedig - a löfegyverrel visszaélés büntette kivételével - felmentését kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelentek az érintettek, és a fellebbezéseiket fenntartották.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát.

Az I. r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta, hivatkozott arra, hogy védence befolyásolható, ennek köszönhető, hogy a bűncselekményeket elkövette. Álláspontja szerint védence vonatkozásában az enyhítő szakasz alkalmazására van lehetőség, az I. r. vádlott tárta fel a bűncselekményeket, mutatta meg az elrejtett fegyvert a nyomozó hatóságnak, valamint hosszú ideje folyik a büntetőeljárás ellene.

A II. r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta, hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet kivégzés kifejezéssel illette a tényállás IV. pontjában írt emberölési cselekményt. Ez a szóhasználat álláspontja szerint az ítéletben nem megengedett, mivel nem az adott magatartást foglalja magába. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a súlyosító körülmények között hívta fel a II. r. vádlott részben irányító, részben bűnbe sodró szerepét, ami ekként kétszeres értékelést jelent. A büntetés kiszabása tekintetében hivatkozott az ítélet belső aránytalanságára. Nem vitatva a tényállás helyességét és az első fokú bíróság mérlegelését, álláspontja szerint a megállapított tényállás mellett is téves az élet elleni cselekmény minősítése. Az ítélet 10. oldal 5. bekezdésében és a 11. oldal 1. és 3. bekezdésében írtakból nem vonható következtetés arra, hogy II. r. vádlott részéről az emberölésre történő rábírás megvalósult. I.r. vádlott a sértett semmiféle ellenvetését, ellenkezését nem várta be, azonnal lőtt. Ekként - az adott tényállás alapján is - elődlegesen II. r. vádlott csak a társával korábban eltervezett rablás büntette miatt vonható felelősségre, bűnössége legfeljebb az I. r. vádlott által elkövetett gondatlan emberöléshez kapcsolódhat bűnsegédi alakzatban, amely ekként a büntetés kiszabása során kétszeres enyhítést is lehetővé tesz határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén. Ennek megfelelően kérte meghatározni a védő II. r. vádlott vonatkozásában a büntetés mértékét.

I.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen csatlakozott védőjéhez kitartva azon védekezése mellett, hogy az emberölés nem szándékos volt, hanem gondatlan, de hivatkozott arra is, hogy a fegyver véletlenül sült el a kezében, miután a sofőr mozgása miatt megijedt.

A II. r. vádlott sajnálkozását fejezte ki a történetek miatt.

A Győri Ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 348.§ (1) bekezdése szerinti teljes felülbírálat során az I. és II. r. vádlottak, valamint védőik által előterjesztett fellebbezéseket nem, míg a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést alaposnak találta.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben, a törvény rendelkezéseit betartva lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte. Beszerezte a szakvéleményeket, azokat a tárgyalás részévé tette, az összes lehetséges tanút kihallgatta. A vád tárgyává tett cselekmények szempontjából különös jelentőséggel bíró vádlotti előadásokra nagy hangsúlyt fektetett, fokozott precizitással elemezte a vádlottak

vallomásait, megalapozottan döntött úgy, hogy a tényállás alapjául elsősorban az I. r. vádlott által tett vallomást fogadja el, szemben a II. r. vádlott vallomásával. E körben részletesen és mindenre kiterjedően vizsgálta az eljárás különböző szakaszaiban tett vádlotti nyilatkozatokat, indokát adta annak, hogy az I. r. vádlott ügyészszégi kihallgatás során való vallomás-változtatása ellenére miért fogadta el az eredeti nyomozati vallomáshoz való visszatérését. Az I. r. vádlott által előadottakat a bizonyítási eljárásban felmerült további objektív adatokkal, szakvéleményekkel összevetette, azok az I. r. vádlott vallomását alátámasztják, zárt láncolatot képeznek.

Ez a bizonyítékok aggálytalan, hibátlan mérlegelésén alapuló, részletesen és logikusan végigvitt indokolás képezi a talaját az elsőfokú bíróság megalapozott tényállásának, amelyet ekként a másodfokú bíróság is határozatának alapjául fogadott el a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében. Az ítéletábra emiatt a másodfokú eljárásban II.r. vádlott indítványának megfelelően további bizonyítás felvételét nem találta indokoltnak.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, a bűncselekmények minősítése törvényes, megfelel az anyagi jog szabályainak.

Az elsőfokú bíróság a minősítés körében részletesen indokolta, hogy az élet elleni cselekmény háromszorosan való minősülését mi alapozza meg. A minősítés megváltoztatását célzó védői fellebbezés nem foghat helyt, mert az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított alapos tényállás nem mozdítható, és az annak alapján megállapított bűncselekményeket helyesen minősítette az elsőfokú bíróság. Az ítélet jogi indokolásában foglalt, az elkövetési magatartás kivégzésnek nevezése megfogalmazásában kifogásolható, de a magatartás érdemi értékelésére kihatással nem volt. Annyiban pontosítható, hogy a tényállás szerint a sértettnek védekezési lehetősége nem volt, tehát ez egy egyenes szándékkal végrehajtott, kivégzés-szerű cselekmény volt, amelynek a társadalomra veszélyessége hallatlanul magas.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket maradéktalanul feltárta, azokat megfelelően értékelte.

Az I. r. által elkövetett bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlya, társadalomra veszélyessége miatt vele szemben a törvényi maximumhoz, 20 évhez igen közelítően lenne indokolt a szabadságvesztés mértékének meghatározása. Az alanyi oldalon jelentkező enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság helytállóan figyelembe vette, azonban ezek a tárgyi oldal súlya mellett a törvényi maximumhoz képest csak kisebb mértékű enyhítésre adnak lehetőséget, ezért az ítéletábra osztotta az ügyészség súlyosításra irányuló indítványát, és ekként az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 18 évre felemelte.

Az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott vonatkozásában minden büntetés-kiszabási körülményt helyesen értékelt. A nyomatékos súlyosító körülményként figyelembe vett részben irányító, részben társát bűnbesodró szerep nem jelenti a kétszeres értékelés tilalmának megsértését.

II. r. vádlott kizárólag az élet elleni cselekmény esetében követte el felbujtóként a bűncselekményt, ezért a többi, I. r. vádlottal együtt elkövetett bűncselekmények tekintetében alappal értékelte az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott irányító, bűnbesodró szerepét súlyosító körülményként. Ezek alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem eltúlzott. Az életfogytig tartó szabadságvesztés, és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának 30 évben való meghatározása úgy a speciális, mint a generál prevenciós céloknak is megfelel. A védelem azon álláspontja, hogy belső aránytalanság áll fenn a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések között, nem helytálló. A büntetések a törvényi keretek között szabályosak, az I. r. vádlott fiatal felnőttként követte el a bűncselekményeket, ezért vele szemben életfogytig tartó szabadságvesztés nem szabható ki a Btk. 40.§ (3) bekezdése értelmében. Erre tekintettel a vele szemben kiszabott büntetés és a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés között az adott törvényi lehetőségekhez képest belső aránytalanság nem állapítható meg.

Az ítélet tábla osztotta a Győri Fellebbviteli Főügyészség azon indítványát, mely szerint az emberölés büntetnének elkövetési eszközéül használt lőfegyvert elkobozni nem lehet figyelemmel a Btk. 77.§ (3) bekezdésére. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság elkobzásáról való rendelkezését megváltoztatta, és mivel a lőfegyver tulajdonosának való kiadásáról rendelkezni nem lehetett, mert a tulajdonos fegyvertartási engedéllyel már nem rendelkezik, ezért a lőterekről, a lőfegyverek, lőszeres hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. (VIII. 31.) BM rendelet 12.§ (1) bekezdése értelmében rendelkezett annak az illetékes rendőrség részére történő megküldéséről.

Az ítélet tábla a fentiek alapján az első fokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése szerint megváltoztatta, az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát felemelte, és rendelkezett a lőfegyver és annak alkatrészeinek az illetékes rendőrség részére való kiadásáról, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

Az ítélet tábla a Be. 99.§ (1) és (2) bekezdései értelmében rendelkezett a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, valamint a Be. 381.§ (1) bekezdése értelmében kötelezte az I. r. vádlottat a részére kirendelt védő díjából álló bűnügyi költség viselésére.

Győr, 2009. október hó 27. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.	Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. évi szeptember hó 30. napján kihirdetett B.124/2007/75. számú ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. október hó 27. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: